

излѣзува изъ уста-та, излѣзува изъ срд-
 19 це-то, и то осквърнява челоуѣка. ^сЗащото
 отъ срдце-то излѣзуватъ помисли лука-
 ви, убійства, прѣлюбоудѣйства, блудства,
 20 кражби, лъжливы свидѣтельства, хулы.
 Тѣзи нѣща сѣж, които осквърняватъ че-
 ловѣка; а да яде нѣкой съ немыты рѣцѣ
 не осквърнява челоуѣка.
 21 ^иИ като излѣзе отъ тамъ Исусъ, отиде
 къдѣ Тирскы-тѣ и Сидонскы-тѣ страны.
 22 И это жена Хананейка, която бѣ излѣзла
 отъ онѣзи прѣдѣлы, извика му и казува-
 ше: Помилуй мя, Господи, Сыне Дави-
 довъ; дщѣря ми злѣ страда отъ бѣсъ.
 23 А той ни рѣчь не и отговори: и дойдохъ
 ученици-тѣ му, та му ся моляхъ и казу-
 вахъ: Отпущени ѣж, защото выка вслѣдъ
 24 насъ. А той отговори и рече: ^иНе съмъ
 проведенъ, освѣнь до погынжлы-тѣ овцы
 25 отъ Израилевы-тѣ домъ. А ты дойде, та
 му ся кланяше и казуваше: Господи, помо-
 26 гни ми. А той отвѣща и рече: Не е добро
 да земе нѣкой хлѣбъ-тъ отъ дѣца-та и
 27 да го хвърли ^ина псега-та. А тя рече:
 Ей, Господи: но и псега-та ядѣтъ отъ
 трошници-тѣ що падатъ отъ тръезж-тѣх
 28 на господари-тѣ имъ. Тогази отговори Ис-
 усъ и рече ѣ: О жено, голѣма е твоя-
 та вѣра; нека ти бѣде както ищешь. И
 оздравѣ дщѣря ѣ отъ онзи часъ.
 29 И ^икато прѣмнѣж Исусъ отъ тамо, дой-
 де ^ипри море-то Галилейско; и възлѣзе
 30 на гора-тѣх, и сѣдѣше тамо. И ^идойде при
 него народъ много, които имахъ съсь
 себе си хромы, слѣпы, нѣмы, клосны и
 други много; и подметнѣхъ ги прѣдъ
 31 носѣ-тѣ Исусовы, и ги исцѣли: Така што
 народъ-тъ ся чудяше, които гледаше нѣмы
 да говорятъ, клосны оздравены, хромы
 да ходятъ, и слѣпы да гледатъ; и про-
 славихъ Бога Израилева.
 32 ^иА Исусъ призва ученици-тѣ си и
 рече: Жаль ми е за народъ-тъ, защото
 три дни вече сѣдятъ при мене, и нѣматъ
 33 какво да ядѣтъ; а да ги распустижъ гла-
 ды не щѣ, да не бы да прѣмалнѣжѣтъ
 34 по нѣтъ-тѣ. ^иИ казуватъ му ученици-тѣ
 му: Отъ дѣ у насъ въ пустынях-тѣх тол-
 кози хлѣбове, што да насытимъ толкозъ
 35 народъ? И казува имъ Исусъ: Колко
 хлѣбове имате? А тѣ рекохъ: Седмъ,
 36 и малко рыбицы. И повелѣ на народъ-тъ
 да насѣдятъ на земѣж-тѣх. ^иИ като зѣ седмъ-
 37 тѣ хлѣба и рыбы-тѣ, ^иблагодари, прѣлю-
 ми, и даде на ученици-тѣ си, а ученици-
 тѣ на народъ-тъ. И ядохъ всицы и на-

сытихъ ся; и дигнѣхъ изостанжло-то отъ
 38 укрухы-тѣ седмъ кошницы пѣльны. А онѣзи
 които ядохъ бѣхъ четири хиляды,
 39 мжжѣ, освѣнь жены и дѣца. ^иА като
 распустижъ народъ-тъ, възлѣ въ ладѣж-тѣх,
 и дойде въ прѣдѣлы-тѣ Магдалинскы.

ГЛАВА 16.

1 И ^икогато дойдохъ Фарисей-тѣ и Саддукеи-тѣ
 при него, и за да го искушаватъ, поискяхъ
 му да имъ покаже знаменіе отъ небе-то.
 2 А той отговори и рече имъ: Кого стане
 вечеръ думате: Хубаво ще е врѣме-то;
 3 защото небо-то ся червеѣе. И сутринъ:
 Днесъ ще вали; защото небо-то ся чер-
 веѣе намрѣщено. Лицефри! лице-то на
 4 небо-то знаеете да распознавате, а знаме-
 нѣя-та на врѣмена-та не можете ли? ^иРодъ
 лукавъ и прѣлюбоуднѣнъ знаменіе ище,
 и знаменіе нѣма да му ся даде, освѣнь зна-
 меніе-то на пророка Іонъж. И остави ги и
 си отиде.
 5 И ^икогато отидохъ ученици-тѣ му отъ
 6 вѣдъ, забравихъ да земѣтъ хлѣбъ. А Ис-
 усъ имъ рече: ^иГледайте и пазѣте ся
 отъ квасъ-тъ на Фарисей-тѣ и Саддукеи-
 7 тѣ. И тѣ размышлявахъ въ себе си, и ду-
 махъ: ^иТова е защото хлѣбъ не смы зѣли.
 8 А Исусъ разумѣ, и рече имъ: Защо раз-
 мышлявате въ себе си, маловѣри, за хлѣбъ
 9 че не сте зѣли? ^иОще не разумѣвате ли,
 и не помните ли петь-тѣ хлѣба на петь-
 10 тѣ хиляды, и колко коша зѣхте? ^иНито
 седмъ-тѣ хлѣба на четири-тѣ хиляды, и
 11 колко кошницы зѣхте? Какъ не разумѣ-
 вате че не за хлѣбъ въ казахъ, да ся па-
 12 зите отъ квасъ-тѣ Фарисейскыи и Садду-
 кейскыи? Тогазъ разумѣхъ че не рече да
 ся пазятъ отъ квасъ-тѣ хлѣбенъ, но отъ
 13 ученіе-то Фарисейско и Саддукейско.
 14 И когато дойде Исусъ въ странъ-тѣх на
 Кесаріѣж Филипповъ, пыташе ученици-тѣ
 си, и казуваше: ^иМене, Сына челоуѣче-
 скаго, кого мя казуватъ челоуѣци-тѣ че
 15 съмъ? А тѣ рекохъ: ^иЕдни че си Іоаннъ
 Кръститель; други, Ілія; а други, Іеремія
 16 или единъ отъ пророци-тѣх. Казува имъ:
 17 Но вы, кого мя казувате че съмъ? И от-
 вѣща Симоноу Петру и рече: ^иТы си Хри-
 стосъ, Сынъ на Бога живаго. И отговори
 18 Исусъ и рече му: Блаженъ си, Симоне,
 сыне Іонинъ, ^изащото плѣтъ и кръвь не
 ти сѣж открыли това, ^ино Отець мой който
 19 е на небеса. Пагы и азъ ти казувамъ, че
 20 ты си Петръ, и ^ина тойзи камыкъ ще

с. Быт. 6; 5. 8. 21. Прит. 6; 14.
 1ер. 17; 9. Мар. 7; 21.
 т Мар. 7; 24.
 у Гл. 10; 5, 6. Дѣян. 3; 25, 26.
 13; 46. Рим. 15; 8.
 ф Гл. 7; 6. Фил. 3; 2.
 х Мар. 7; 31.
 и Гл. 4; 18.
 ч Исв. 35; 5, 6. Гл. 11; 5.

Лук. 7; 22.
 и Мар. 8; 1.
 и 4 Пар. 4; 43.
 о Гл. 14; 19.
 ес 1 Цар. 9; 13. Лук. 22; 19.
 в Мар. 8; 10.

11; 16. 12; 54, 55, 56. 1 Кор.
 1; 22.
 б Гл. 12; 39.
 в Мар. 8; 14.
 г Лук. 12; 1.
 д Гл. 14; 17. Іоан. 6; 9.
 е Гл. 15; 34.
 ж Мар. 8; 27. Лук. 9; 18.
 з Гл. 14; 2. Лук. 9; 7, 8, 9.

и Гл. 14; 33. Мар. 8; 29. Лук.
 9; 20. Іоан. 6; 69, 11; 27.
 Дѣян. 8; 37. 9; 20. Евр. 1;
 2, 5. 1 Іоан. 4; 15. 5; 5.
 і Евес. 2; 8.
 к 1 Кор. 2; 10. Гал. 1; 16.
 л Іоан. 1; 42.
 м Евес. 2; 20. Отк. 21; 14.